

Kleuterkerst

Tijdens het kerstfeestje in de klas heb ik met de kleuters een Reikicirkel gemaakt. We noemden het een sterretjeskring. Ik probeer al een tijdje te werken aan hun positieve zelfbeeld en hun zelfvertrouwen. Dus vertellen we regelmatig dat iedereen een sterretje in zijn hartje heeft en dat ieder sterretje anders is (gelukkig hè, anders had ik allemaal dezelfde kleuters in mijn klasje). Het ene sterretje begint hevig te stralen

want het leek bij iedereen zo gezellig. En dus maakten we een kring, voettes op de grond, ons vastmaken met een touwtje zodat we niet van onze stoel vallen (aarden) – dat zijn ze ondertussen al gewend, want dit doen we steeds als we klassikaal ‘werken’. We sloten onze ogen en mijn ster vertrok naar het kindje naast mij. Het was daar gezellig en warm en mijn ster nam wat warmte mee naar het sterretje van het kindje ernaast. Zo ging mijn ster de hele kring rond. Je zag hun gelaatsuitdrukking

cirkel heen stromen. Als afsluiting kwamen alle sterretjes vanuit ons hart naar het midden van de kring gevlogen en vormden zij één grote, schitterende klasster waarvan iedereen kon genieten.

Toen we elkaars handen loslieten, wreven we allemaal even in onze handen en werden er 25 sterretjes in de lucht geblazen, sterretjes die daarheen konden stromen waar ze nodig waren, waar ze wat warmte en kerstsfeer konden brengen.

‘Ik ben er zeker van dat ze gevoelig waren voor deze sterretjes-Reiki-energie, ook de integere sfeer was voelbaar’

tijdens het zingen, het andere tijdens het knutselen ... en al deze sterretjes samen laten onze klas schitteren als één grote klasster.

Tijdens het kerstfeestje wilde mijn ster even op bezoek gaan bij de andere sterretjes,

veranderen als de ster bij hen in de buurt kwam en zeker als die werkelijk bij hen was. Ik ben er zeker van dat ze gevoelig waren voor deze sterretjes-Reiki-energie, ook de integere sfeer was voelbaar. Daarna lieten we allemaal samen onze sterren door de

Ik was ontroerd toen ik die stoere binken heel ingetogen met gesloten ogen zag zitten; ze genoten met volle teugen, ze stelden zich werkelijk open om de energie te voelen. En vijf minuutjes later ... ja, dan waren het opnieuw de stoere, stevige rakkers die begonnen te schrikken uit angst dat de een een wafeltje minder zou hebben dan de ander. Maar ik, ik zat nog steeds gezellig te genieten van het serene moment, een moment om nooit te vergeten.

Juf Els